

Història definitiva d'Els Setze Jutges

Fotografia per al segon cartell col·lectiu dels Setze Jutges del 1964 Foto: Oriol Maspons

La història del col·lectiu de cantants que, sota el nom d'Els Setze Jutges, va fer seva la petició de l'advocat Lluís Serrahima, que el 1958 va publicar l'article fundacional de la Nova Cançó, 'Ens calen cançons d'ara', pren la seva forma gairebé definitiva amb la publicació del llibre 'Els setze jutges. Crònica tendra i irònica d'un país' (Viena Edicions, 2012), un llibre escrit a sis mans per Joan Manuel Escrihuela, David Ferrer i Fermí Puig que esdevé l'obra més exhaustiva publicada mai sobre aquest grup.

Escrit en forma d'una crònica que compren el període 1958-1968, el llibre recull de forma molt rigorosa i amb profusió de documentació els anys de vida del grup, les causes del naixement -la necessitat de crear una música popular i contemporània en català tot i la dictadura- i de la seva desaparició -quan alguns dels seus membres van aconseguir professionalitzar-se-, i també de les històries de les seves cançons, de les seves influències -en especial la 'chanson' francesa- i dels seus recitals.

El col·lectiu va estar format pels jutges Miquel Porter, Remei Margarit, Josep Maria Espinàs, Delfí Abella, Francesc Pi de la Serra, Enric Barbat, Xavier Elies, Guillermina Motta, Maria del Carme Girau, Martí Llauredó, Joan Ramon Bonet, Maria Amèlia Pedrerol, Joan Manuel Serrat, Maria del Mar Bonet, Rafael Subirachs i Lluís Llach, i el llibre descriu com es va formar el nucli fundador i com a poc a poc s'hi van anar afegint més membres, i com tots ells es van relacionar amb altres músics. També dedica espai a destacar com alguns dels seus membres, en especial Serrat, Llach i Maria del Mar Bonet, van aconseguir l'èxit suficient com per a deslligar-se del grup, un dels factors que van portar al final de la trajectòria musical d'Els Setze Jutges.

Imatges, discografia i concerts

Amb una edició de luxe i en gran format, 'Crònica tendra i irònica d'un país' es completa amb una gran col·lecció d'imatges i de documents de l'època -molts d'ells d'inèdits-, així com un llistat de tots els concerts -especificant qui va participar en cada un-, biografies de tots els seus membres i una exhaustiva discografia, tant de l'època d'Els Setze Jutges com la posterior dels seus membres.

Tot plegat converteix l'obra en un catàleg imprescindible d'una època que, vist des d'un punt de vista actual, sembla gairebé impossible que hagués succeït, l'aventura d'un grup de ciutadans que van decidir dotar a la llengua catalana de cançons actuals, i tot això immersos en una realitat social -la del règim franquista- dura i contrària a qualsevol mena d'expressió en llengua catalana. Sense ells, la història musical d'aquest país seria sens dubte diferent, i molt probablement la història social i política, també.